

Vlaams
Parlement

vergadering **C68**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 30 november 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de verdeling van een nieuw provocatief, met belastinggeld gefinancierd, pamflet van de 'Citoyens de Zaventem' in Zaventem – 171 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van de minister bij de totstandkoming van de ordonnantie inzake de verplichte inburgering in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest – 414 (2016-2017)	6
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de organisatie van Couleur Café – 416 (2016-2017)	9
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het bereik van de Vlaams-Brusselse media en de promotiecampagne van het nieuwe mediamerk BRUZZ – 454 (2016-2017)	12
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de impact van de aanstelling van een nieuwe uitbater van het Koninklijk Circus op het cultureel ecosysteem in Brussel – 495 (2016-2017)	16

VRAAG OM UITLEG van Chris Janssens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de verdeling van een nieuw provocatief, met belastinggeld gefinancierd, pamflet van de 'Citoyens de Zaventem' in Zaventem – 171 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, het is helaas al de derde keer in deze legislatuur dat ik u in dit parlement moet ondervragen over gelijkaardige pamfletten die in het Vlaamse Gewest, in het bijzonder in de Vlaamse gemeente Zaventem, worden bedeed. Het zijn Franstalige pamfletten die blijkbaar worden gefinancierd door de Brusselse gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe, waar de bekende Vlamingenhater Olivier Maingain de burgemeesterssjerp draagt. De pamfletten worden uitgegeven door de vzw 'Citoyens de Zaventem'. Die vzw zou gelinkt zijn aan het gemeentebestuur van Sint-Lambrechts-Woluwe.

We hebben in april 2015 in de plenaire vergadering en ook in oktober 2015 in deze commissie al gedebatteerd over die pamfletten die in uw provincie Vlaams-Brabant worden bedeed. Veel progressie is er echter niet gemaakt, want opnieuw werd een dergelijk pamflet bedeed in Zaventem. In dat pamflet geeft de vzw bijvoorbeeld tips om het Frans in de gemeente te promoten, om toch zeker niet het Nederlands te hanteren enzovoort. Het hele pamflet is eigenlijk een ellenlange tirade tegenover alles wat Vlaams of Nederlandstalig is. Zo wordt zelfs de niet-ratificatie van het Minderhedenverdrag gehekelde. Zoals u weet, is dat verdrag wereldvreemd en komt het in principe neer op de uitbreiding van de faciliteiten over heel Vlaanderen.

Het is niet zo uitzonderlijk dat men in Sint-Lambrechts-Woluwe de taalwetgeving, die nochtans van openbare orde is, met de voeten treedt. Zo worden er bijvoorbeeld ook in het Brussels Parlement vragen gesteld over eentalige Franstalige pamfletten die in die nochtans Brusselse en dus tweetalige gemeente worden verdeeld.

Van Olivier Maingain is bekend dat hij de Vlamingen niet meteen een warm hart toedraagt. In het verleden gaf hij al te kennen dat federale subsidies die zijn gemeente ontvangt in het kader van de installatie van een Nederlandstalige schepen, in het college – een gevolg van het Lombardakkoord van 2001 – worden aangewend om de verfransing van de naburige gemeente Zaventem te stimuleren. En in 2013 kondigde hij concreet een aantal steunmaatregelen aan voor Franstaligen in de Vlaamse Rand. Ik zal ze niet allemaal opnoemen. We hebben daarover in het verleden al gedebatteerd.

Minister, uw reactie op dergelijke provocaties, gefinancierd met gedeeltelijk Vlaams belastinggeld, is tot op heden heel pover gebleven. U zei in het verleden dat u een boze brief zou sturen naar de burgemeester van Sint-Lambrechts-Woluwe en naar de Brusselse minister-president. U hebt dat in eerste instantie niet gedaan. Naderhand wel, maar blijkbaar heeft dat niet veel zoden aan de dijk gezet. Op dit moment is het tijd voor een krachtadiger optreden, zeker aangezien dergelijke anti-Vlaamse campagnes mee worden gefinancierd met Vlaams belastinggeld.

Minister, hebt u op de brief die u op 13 oktober verstuurd hebt naar de Brusselse minister-president en de burgemeester van Sint-Lambrechts-Woluwe, antwoord ontvangen? Zo ja, hoe luidde dat antwoord? Werden er eventueel engagementen aangegaan door de betrokkenen? Hebt u al persoonlijk met een van de heren een gesprek gevoerd? Kortom, tot wat hebben de brieven die u verstuurd hebt, geleid?

Welke initiatieven overweegt u te nemen, nu blijkt dat uw vriendelijke verzoeken aan de Brusselse minister-president en de burgemeester van Sint-Lambrechts-Woluwe duidelijk in dovemansoren vallen?

Zult u nieuwe initiatieven nemen – en mogelijk zelfs juridische stappen zetten – tegen het misbruik van belastinggeld voor dergelijke ophitsende pamfletten?

Overweegt u ten slotte om dit te agenderen op het Overlegcomité, ook omdat de middelen die Sint-Lambrechts-Woluwe aan deze folder besteedt, afkomstig zijn uit het budget van de Vlaamse schepen van die gemeente?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: We hebben tot onze spijt nog geen wederwoord gekregen van vanuit Sint-Lambrechts-Woluwe.

De wettelijke mogelijkheden om op te treden tegen zulke initiatieven zijn beperkt tot onmogelijk. Iedereen heeft het recht om op privaat initiatief schrijfsels te bezorgen en te distribueren. Anderzijds bestaat het vermoeden dat er middelen worden gebruikt via allerlei sluiswegen vanuit de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe. Je kunt daarop echter niet de vinger leggen en je kunt het niet concreet duiden. We hebben het eens onderzocht. Vooralsnog is dat niet mogelijk.

Ik wil er eigenlijk niet te veel woorden aan vuilmaken. Zulke initiatieven krijgen op die manier meer aandacht dan ze verdienen. Bovendien blijken zulke initiatieven niet al te succesvol meer te zijn. Zo werd de distributie van Carrefour, een magazine dat nog veel verder ging in de Vlaamse Rand, stopgezet.

Dat wil uiteraard niet zeggen dat dit mijn goedkeuring wegdraagt, integendeel. Ik heb het eens gelezen. Ik vermoed dat het gemodereerde Franstaligen mogelijk in vertwijfeling zal brengen wat betreft hun stemgedrag. Voor diegenen die helemaal mee zijn met de ideologische lijn van het bladje, is vooral de laatste pagina heel interessant. Daarin staat een lofzang op Sint-Lambrechts-Woluwe: "Une commune qui nous veut du bien." Dat is toch heel hoopgevend. Ik wil diegenen die volledig mee zijn met de ideologische lijn van dit magazine, vooral aanmoedigen om richting Sint-Lambrechts-Woluwe te trekken en de Vlaamse Rand te verlaten. Als zij een tweetalige omgeving wensen op te zoeken of 'une commune qui nous veut du bien', dan lijkt een verhuis mij echt aangewezen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, u doet er nu een beetje lacherig over. U lacht ermee dat de brieven die u hebt gestuurd en waarin u een andere toon aanhield, in eerste instantie niet worden beantwoord en dat er in tweede instantie geen rekening mee wordt gehouden. Men lacht met de brieven die u stuurt en met de initiatieven die u neemt. Men lacht in principe met de Vlamingen, en u doet er nu zelf ook een beetje lacherig over. U zegt dat we dit niet al te ernstig moeten nemen en dat we daar niet meer aandacht aan moeten schenken dan dergelijke provocatieve acties verdienen. Nochtans schenken partijgenoten van u in het Brussels Parlement wel degelijk aandacht aan dit probleem en roepen zij de Brusselse minister-president wel degelijk op om hier actie tegen te ondernemen. Men heeft het zelfs over het niet goedkeuren van de begroting van Sint-Lambrechts-Woluwe omdat er overheidsgeld van die gemeente zou worden besteed aan een dergelijk pamflet in Zaventem.

Minister, ik vind dat u orde op zaken moet stellen. De speeltijd lijkt nu voorbij. Ik vind dat dit niet veel redenen geeft om mee te lachen. De Franstaligen in de Vlaamse Rand moeten worden aangemoedigd om Nederlands te leren om zo ook aan het sociale leven in Zaventem te kunnen deelnemen. Zij moeten zich integreren en zich

aanpassen aan de Vlamingen. Zij moeten zich in orde stellen met de taalwetgeving. Het zijn niet de Vlamingen die zich aan hen moeten aanpassen.

Ik heb begrepen dat uw partij in het Brussels Parlement zelfs heeft opgeroepen om burgemeester Maingain te schorsen en om actie tegen hem te ondernemen. Ik zou willen dat u die actie ondersteunt en dat u uw coalitiepartners Open Vld en CD&V, die deel uitmaken van die Brusselse Regering, daartoe inspireert en aanzet. Misschien kunt u dat ook doen bij uw collega in de Federale Regering, minister Jan Jambon, die zelfs bevoegd zou zijn om maatregelen te nemen tegen een burgemeester van een Brusselse gemeente. Het is de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken om daar sancties tegen te treffen. Ik wil u vragen om daar overleg over te voeren met uw coalitiepartners in de Federale Regering en met uw partijgenoot in de Federale Regering die vanuit zijn bevoegdheid kan optreden tegen de heer Maingain.

De voorzitter: Mevrouw Maes heeft het woord.

Lieve Maes (N-VA): Als inwoner van Zaventem en lid van de NV-A-fractie wil ik me hierbij aansluiten. Minister, vanaf het eerste pamflet was vrij snel duidelijk dat u op juridisch vlak weinig of geen middelen hebt om daar iets aan te doen, waardoor wij op lokaal vlak naar andere maatregelen hebben uitgekeken. Wij voeren in Zaventem een positief inburgeringsbeleid waarbij wij de nadruk leggen op het feit dat het gaat om een Nederlandstalige gemeente en men zich best zou aanpassen.

Het pamflet toont steeds meer aan dat de verspreiders daarvan de inwoners van Zaventem echt geen dienst bewijzen, want oproepen om vooral geen Nederlands te praten en zich vooral niet aan te passen, zorgt ervoor dat men totaal buitenspel wordt gezet, dat de kansen op werk kleiner worden en dat de sociale omgeving onmogelijk wordt. Dat lijkt me heel kortzichtig, en ik kan de minister dan ook alleen maar bijtreden. En diegenen voor wie het dan toch zo slecht is in Zaventem, kan ik alleen aanraden om te verhuizen. Ik reken er wel op, minister, dat u de randgemeenten zult blijven ondersteunen om zo een positief integratiebeleid te kunnen volhouden.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, u hebt daar blijkbaar niets meer aan toe te voegen. Ik betreur dat u hierin zeer laks blijft en dat u geen initiatief wilt nemen terwijl uit de Taalbarometer Vlaamse Rand blijkt dat twee derde van de nieuwkomers in de Vlaamse Rand geen Nederlands kent en dat de verfransing daar volop aan de gang is. Maar ook bij deze provocatieve acties blijft u toezien. Ik zal proberen om, via mijn federale collega's in de Kamer, Jan Jambon hierover aan de tand te voelen en te horen of hij bereid is, zoals zijn partijgenoten dat wensen in het Brussels Parlement, om Maingain te schorsen en actie te ondernemen tegen hem, omdat hij het blijkbaar nodig vindt om Vlaams belastinggeld te misbruiken om pamfletten te verspreiden die de verfransing van de Vlaamse Rand en in het bijzonder van de gemeente Zaventem in de hand moeten werken. Ik vind dergelijke taalwetovertradingen en dergelijk misbruik van Vlaams belastinggeld geen fait divers en ik verwacht dat N-VA-ministers daar ook tegen optreden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van de minister bij de totstandkoming van de ordonnantie inzake de verplichte inburgering in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest – 414 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, het is ons bekend dat de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) eindelijk werk maakt van regelgeving die inburgering in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest verplicht maakt. In het voorjaar van 2016 resulteerde dat reeds in een voorontwerp van ordonnantie. Met dat ontwerp zou de GGC de verplichte inburgering in Brussel opleggen, terwijl de Vlaamse en de Franse Gemeenschap bevoegd blijven voor inburgeringstrajecten. De Brusselse gemeenten zouden ook een belangrijke rol krijgen: ze zullen de inburgeraars immers moeten doorverwijzen naar de trajecten van de gemeenschappen.

De Vlaamse Gemeenschap werd aanvankelijk niet geraadpleegd bij de totstandkoming.

Minister, zult u ervoor zorgen dat er voldoende garanties komen dat de Brusselse gemeenten op een billijke manier personen zullen doorverwijzen naar de trajecten van de Vlaamse Gemeenschap, en dus niet alleen naar die van de Franse Gemeenschap? Zult u in de toekomst de vergaderingen van het Verenigd College van de GGC actief bijwonen, opdat de Vlaamse Gemeenschap in dit dossier alsnog de rol kan spelen die haar toekomt?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Vanlouwe, als vervolg op onze gesprekken over de beleidsbrief vorige week is er nu deze detailvraag over de voortgang van het inburgeringsdossier en mijn rol en die van de Vlaamse Regering daarin. Ik wil herhalen wat ik reeds eerder heb gezegd. Zoals we weten, werd de verplichte inburgering ongeveer twee jaar geleden voor het eerst principieel afgesproken in het bestuursakkoord van de GGC. Op 14 april werd het voorontwerp van ordonnantie in eerste lezing goedgekeurd. In dit vrij complexe dossier lijkt het afgelegde traject me tot nu toe voldoende vlot te lopen. Ik zal daarop terugkomen wanneer ik zal zeggen waar we nu precies staan.

U komt bij uw vragen over verplichte inburgering terug op de vraag of ik mijn rol als Vlaams minister van Brussel in dezen voldoende heb gespeeld. Om die vraag te beantwoorden, zou ik zeker het onderscheid willen maken - wat ik in het verleden ook heb gedaan - tussen de formele rol die ik eventueel kan spelen door de mogelijkheid om aanwezig te zijn op vergaderingen van het GGC-college en de informele rol die ik kan spelen door mijn Brusselse kennis en contacten ter beschikking te stellen van zowel Brusselse als Vlaamse collega's. Het is mijn mening dat u een formele aanwezigheid in het GGC-college niet moet overschatten. Ik stel echter voor dat we vandaag niet te veel doorgaan op dat punt. We weten dat we daarover niet helemaal op dezelfde golflengte zitten. Het GGC-college is immers, wanneer bepaalde zaken op de agenda staan, zoals de Vlaamse minister-raad maar een formeel eindpunt van besluitvormingsprocessen die natuurlijk al veel vroeger informeel zijn gestart. Het is daarbij vooral van belang om vroeg genoeg mee te kunnen deelnemen aan het besluitvormingsproces.

Ik ben van oordeel dat ik in het dossier van de verplichte inburgering wel degelijk mijn rol heb gespeeld. Ik heb daar bij vorige vragen om uitleg al een aantal antwoorden op gegeven. Mijn kabinet bracht kabinetten samen. Dat is letterlijk wat er moet gebeuren voor een aantal zaken daadwerkelijk formeel op de agenda

worden gezet van het Verenigd College van de GGC. Ik had hierover contact met de Vlaamse en Franstalige collegeleden en uiteraard ook met collega Homans. Mocht ik wel aanwezig zijn geweest toen het GGC-college op 14 april het voorontwerp van ordonnantie in eerste lezing goedkeurde, dan zou dat op dat moment geen verschil meer hebben gemaakt, omdat de beslissingen vooraf waren voorbereid, en daarbij waren we aanwezig.

Op 14 april werd het voorontwerp van ordonnantie inderdaad in eerste lezing goedgekeurd door het Verenigd College van de GGC. In het voorontwerp worden een aantal belangrijke krijtlijnen verder omschreven, zoals de verplichte doelgroep, de sancties, de vrijstellingen en de rol van de Brusselse gemeenten. Gezien uw vraagstelling beperk ik me op dit ogenblik tot het laatste. Artikel 6 van het voorontwerp gaat dieper in op de rol van Brusselse gemeenten. Het is de gemeente waar de nieuwkomer voor het eerst wordt ingeschreven in het vreemdelingenregister die de nieuwkomer informeert over zijn of haar verplichtingen en eventuele sancties. Daarnaast is het ook de taak van die gemeente om de nodige informatie te verschaffen over de diverse inburgeringstrajecten en wat die precies inhouden. Het is belangrijk hierbij te vermelden dat de vrije keuze van de nieuwkomer is gegarandeerd, zoals dat trouwens ook voor andere gemeenschapsaangelegenheden – want dit is natuurlijk een gemeenschapsaangelegenheid – in de hoofdstad nog steeds van toepassing is.

Het zijn dus de Brusselse gemeenten die de informatieopdracht toegewezen krijgen. Ik ben van oordeel dat dat een logische regeling is. In Vlaanderen is dat immers niet anders. Zoals we weten, is ook bij het Vlaamse inburgeringsbeleid de informatieopdracht toegewezen aan de gemeenten. Ik ga ervan uit dat het goed is om die visie hier nu ook door te trekken.

De Brusselse context verschilt natuurlijk van de Vlaamse, in die zin dat binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de beide gemeenschappen actief zijn wat inburgering betreft. Uw vraag is dus zeker ingegeven vanuit een zekere bezorgdheid, die ik voor een stuk deel, over hoe die informatieopdracht in de praktijk zal worden geregeld en ingevuld. Zoals u allicht weet, is het de bedoeling om een samenwerkingsakkoord te sluiten tussen de betrokken overheden, met het oog op verdere afstemming. Op dit ogenblik is er een eerste versie van dat samenwerkingsakkoord gemaakt. Die zal binnenkort tussen de kabinetten beginnen te circuleren. In de diverse kabinetten en administraties heeft men dus niet stilgezeten. Dat is toch wel een bijkomend element ten opzichte van ons gedeeltelijk debat van vorige week. In het kader van die gesprekken en onderhandelingen zal er meer duidelijkheid moeten komen over hoe de gemeenten hun informatieopdracht concreet zullen opnemen. Uiteraard zal ik er samen met mijn collega Homans, die de bevoegde minister is, voor pleiten dat dit op een objectieve, transparante en neutrale manier gebeurt. Het is belangrijk dat die principes het uitgangspunt zijn van de gesprekken. Een mogelijkheid in deze context zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat de Vlaamse Gemeenschap en de Commission Communautaire Française (COCOF) gezamenlijk informatiemateriaal ontwikkelen in twee of meer talen met uitleg over de diverse trajecten waaruit de nieuwkomer kan kiezen.

Daarbij aansluitend wil ik vermelden dat ik niet denk dat we naar een situatie zullen evolueren waarbij het aanbod van de ene overheid die van de andere zal wegconcurreren. Maar goed, we gaan dat goed bewaken en we zullen daarover de komende maanden en jaren ook hier de gesprekken voeren. Ik ga er ook niet a priori van uit dat dat de bedoeling is van de lokale besturen. Misschien moeten sommige besturen daarover wat goede richtlijnen krijgen, maar zeker niet alle. Bovendien heeft de Vlaamse Gemeenschap al jarenlang een succesvol aanbod in Brussel. Nieuwkomers kunnen ook kiezen voor het Vlaamse traject omdat dat kwalitatief hoogstaand is. De discussie over het onderwijs loert hier toch ook een beetje om de hoek. Via de tamtam wordt ook onder nieuwkomers aangegeven

hoe belangrijk het is om Nederlands te kennen, als taal voor sociale mobiliteit. Dat zal hierbij naar mijn aanvoelen toch ook wel een rol spelen. Ik ben er dus wel gerust in dat dat ook in de toekomst het aanbod van het Brusselse Onthaalbureau aantrekkelijk zal blijven maken voor de toekomstige inburgeraars.

Zoals ik in vorige debatten en in de inleiding van deze vraag aangaf, volg ik het dossier wel degelijk nauwgezet, samen met collega Homans, formeel en informeel. We plegen overleg op kabinetsniveau en grijpen in waar nodig. Ik blijf van mening dat dat de beste manier is om de zaken actief te volgen en waar nodig faciliterend op te treden. We weten allemaal dat de Vlaamse Gemeenschap bij monde van minister Homans enkele maanden geleden in dit dossier haar advies formeel heeft overgemaakt en toegelicht aan de bevoegde GGC-ministers. Dit lijkt mij een juiste manier van werken waarbij enerzijds de autonomie van de GGC wordt gerespecteerd en anderzijds de Vlaamse Gemeenschap communicatief optreedt.

Ik geef mee waar we momenteel staan. Ik heb de laatste informatie opgevraagd. Het samenwerkingsakkoord is in opmaak. Er bestaat al een tekst waarop men kan beginnen te werken. Binnen de Brusselse overheid, met name de GGC, zijn er twee debatten gaande. Ten eerste is er een debat over het budget: wat is de precieze impact van de invoering van de verplichting op de budgetten? Ten tweede is er een debat over de actoren die het inburgeringsbeleid uitvoeren. Aan Vlaamse kant stelt zich die vraag niet omdat het daar heel duidelijk is. Aan Franstalige kant moet het worden uitgeklaard.

Met deze twee debatten over het budget en de actoren die het inburgeringsbeleid uitvoeren en het feit dat een samenwerkingsakkoord in opmaak is, parallel met het goedkeuren van de definitieve ordonnantie, zou het in orde moeten komen. Het is mijn hoop en ook die van u dat men in Brussel in januari 2017 wel degelijk van start kan gaan met de verplichte inburgering.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik hoop inderdaad met u dat er in januari 2017 een verplichte inburgering in Brussel zal zijn. Dit heeft al een lange lijdensweg doorgemaakt. We zijn hier in Vlaanderen al twaalf jaar mee bezig. Ik betreur dat u niet naar het GGC-college gaat. We hebben daarover al vaak gediscussieerd. Ik vind dat absoluut noodzakelijk omdat u daar mee aan het roer staat van het beleid, ook het verplicht inburgeringsbeleid in Brussel. Nu moeten we post factum bijsturen. U staat niet aan de knoppen en laat het beleid volledig over aan de GGC. U bent nochtans zelf – zij het niet volwaardig – lid van dat GGC-college. U zegt altijd bruggen te willen bouwen tussen de verschillende overheden. U hebt ook een brugfunctie door aanwezig te zijn op dat GGC-college. Ik vraag me soms af of uw collega's u daar liever niet zien komen, terwijl u zou kunnen sturen en het inburgeringsbeleid onmiddellijk mee zou kunnen uittekenen. Wij hebben expertise en ervaring desbetreffend.

We hebben daarover anderhalf jaar geleden ook gediscussieerd. U hebt toen gezegd dat u niet naar het GGC-college zou gaan en u hebt dat ook niet gedaan tijdens de voorbije veertig GGC-vergaderingen. Minister Homans heeft in de commissie Deradicalisering gezegd dat ze verwonderd was toen ze een ontwerp van ordonnantie in eerste lezing kreeg waarbij Vlaanderen niet betrokken was. U had nochtans zelf de mogelijkheid om aanwezig te zijn en te sturen.

U zegt dat de gemeenten een belangrijke rol krijgen. We kennen de politieke samenstelling van heel wat Brusselse gemeenten. Die is wat ze is en ik hoop dat die ooit verandert. Ik vraag me af of de gemeenten effectief zullen meewerken aan het begeleiden van de nieuwkomers en hen zullen leiden naar de Vlaamse inburgeringstrajecten in Brussel. In de rest van Vlaanderen gebeurt dat via de gemeenten. Ik vraag me echter af of de Vlaamse Gemeenschap hier niet rechtstreeks aanwezig

moet zijn, of de VGC of de Vlaamse schepenen in die gemeenten daarin geen bepaalde rol moeten spelen. Ik vrees dat nieuwkomers zullen worden toegeleid naar de Franstalige inburgering en dat we daar misschien het slachtoffer van zouden kunnen worden.

De essentie van mijn vraag is om in de toekomst wel degelijk naar het GGC-college te gaan en om op de dossiers die op ons afkomen, zoals kinderbijslag, van bij aanvang te wegen. Op die manier moeten we niet post factum bijsturen en kunnen we meteen de visie van de Vlaamse Regering meegeven.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik troost me met de gedachte dat de doelstelling die we in deze commissie over alle partijen heen nastreven, namelijk een verplichte inburgering in Brussel en liefst zo snel mogelijk – aan het begin van deze legislatuur was dit gepland voor begin 2017 –, veel belangrijker is dan de methode, namelijk al dan niet aanwezig zijn op het GGC-college. Ik troost me met die gedachte.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik blijf dit toch betreuren. Het gaat niet over de methode, maar we hebben expertise en ervaring die ondertussen al twaalf jaar oud is. Het was nuttig geweest dat de Franse Gemeenschap daar gebruik van had gemaakt als ze er wat meer voor openstond. U moet de tools en de middelen waarin wettelijk voorzien is, gebruiken en op die manier aan het stuur gaan staan in het GGC-college. De Bijzondere Brusselwet laat dat ook toe. In het verleden waren er discussies over hoe dat zou kunnen gebeuren en werden ministers niet uitgenodigd.

Ik blijf het jammer vinden dat u daar niet naartoe gaat, en ik hoop dat u dat in de toekomst wel zult doen in plaats van aan de zijlijn toe te kijken en dus maar achteraf te kunnen bijsturen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de organisatie van Couleur Café – 416 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag is al deels gedeeld. Dat is het nadeel als ze een aantal weken is blijven liggen. Ik zal ze toch nog stellen om een aantal bedenkingen te maken.

In het verleden stelde ik al een aantal vragen over de organisatie van Couleur Café, een van de mooiste festivals in ons land. Het is niet het grootste festival wat getallen betreft en het vult bijvoorbeeld ook geen camping met tienduizenden tenten, die dan nadien blijven staan, maar de sfeer die er heerst, is ongezien. Onze Brusselse smeltkroes aan culturen stelt ons zeker voor een aantal uitdagingen wat samenleven betreft, maar als we de formule voor het elixir vinden, dan komt het allermooiste naar boven, en dat gebeurt onder andere elk jaar op Tour & Taxis, drie dagen lang.

We weten allemaal dat de site van Tour & Taxis volop wordt ontwikkeld waardoor de organisatoren van Couleur Café op zoek moesten naar een nieuwe locatie. Dan zouden de mensen verwachten dat de lokale overheid, de stad Brussel in dit geval, er alles aan doet om het mooiste stadsfestival van ons land te behouden.

Maar niets was minder waar. Die houding van de burgemeester en zijn equipe betreurt ik, namelijk dat ze niet meteen voeling blijken te hebben met wat er leeft en ze niet alles uit de kast lijken te halen om alle troeven die de stad heeft, ook ten volle te benutten. Door die aarzeling zagen natuurlijk anderen hun kans schoon en kwamen er andere kapers op de kust, namelijk uit Vilvoorde. Uiteraard was het een zeer sympathiek aanbod om het stadsfestival Couleur Café naar onze Rand te halen, maar fijn voor Brussel vond ik dat toch minder. Ondertussen hebben we kunnen vernemen dat Couleur Café en de stad Brussel elkaar in de armen sluiten en Couleur Café blijft in Brussel, namelijk in het Ossegempark aan de Heizel. Dat is ook logisch, want Couleur Café behoort tot het DNA van de hoofdstad en die eenheid kan en mag niet verbroken worden, dat zei de woordvoerder van Couleur Café, mevrouw Rossi.

Mijn vraag is dus eigenlijk zonder voorwerp geworden. Minister, ik wil u toch vragen of u in heel deze affaire contact hebt genomen met het stadsbestuur om te bemiddelen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dit dossier kwam inderdaad in het verleden al aan bod in deze commissie. Ik heb er toen op gewezen dat het gaat om een festival georganiseerd door een private speler, de vzw Zig Zag, waaraan ik vanuit mijn bevoegdheid Brusselse Aangelegenheden een bescheiden – in vergelijking met sommige andere overheden – subsidie toeken. Ik bouw uiteraard wel goede relaties uit met de organisatoren, die regelmatig op mijn kabinet komen en/of er contact mee hebben en houd me sinds vorige zomer op die manier op de hoogte. Indien nuttig, probeer ik soms formeel, soms informeel en discreet initiatieven te nemen om de zaken vooruit te helpen en in de goede richting te doen evolueren. In die zin heb ik voor de zaak zeer moeilijk en delicaat werd – gelukkig is er nu een oplossing gevonden –, hierover ook wel contacten gehad met de Brusselse burgemeester en twee schepenen.

De meest recente knoop die ontward moest worden, was de locatie voor de volgende editie. De ontwikkeling van de site Tour & Taxis, de huidige locatie, komt nu in een fase waarbij het festival niet langer op die plek kan doorgaan. Dit is niet nieuw, het was ook de organisatoren bekend. Iedereen moet zijn verantwoordelijkheid opnemen in dezen. Men wist dat de plaats van Tour & Taxis tijdelijk zou zijn. Men moet daar natuurlijk op kunnen anticiperen. Hierover heb ik een schriftelijke vraag van collega Willy Segers beantwoord.

Dan kwam het dossier rond de locatie van het festival gelukkig in een stroomversnelling. De burgemeester en de organisatoren hebben eind oktober samen bekendgemaakt dat er een oplossing is gevonden.

Wat is de echt laatste evolutie? Na een bewogen week werd op 27 oktober aangekondigd dat Couleur Café in 2017 zal verhuizen naar het Ossegempark. Dat is een principiële beslissing die men nu verder aan het uitwerken is, namelijk wat, waar, hoe, welke schaal, welke delen van het Ossegempark? Het is nog te vroeg om alle details te kennen. Enkele elementen kan ik u voorlopig meegeven: er komt geen podium voor het Atomium; het Groentheater wordt wel een van de podia; het hoofdpodium komt in de Madridlaan; de camping komt op een andere locatie dan het festivalterrein; de rest van het park zal dat weekend toch publiek toegankelijk blijven voor gezinnen. Dat is het evenwicht dat men nu aan het zoeken is op de nieuwe site. Men zal daarbij rekening moeten houden met de gangbare veiligheidsmaatregelen die het voorbije jaar voor alle festivals jammer genoeg aangescherpt zijn.

Toch is dit vooral goed nieuws. Er komt dus wel degelijk een nieuwe editie in 2017. De organisatoren kunnen nu ook verder gaan met het invullen van de

programmatie. Ik heb er vertrouwen in en zij hebben zich alvast opgetogen getoond bij het bekendmaken van de nieuwe locatie.

Uw tweede vraag komt inderdaad te vervallen, namelijk over de zoektocht naar andere locaties. Op uw derde vraag kan ik gelukkig positief antwoorden: Couleur Café blijft in Brussel. Daar moesten we nooit aan twijfelen ondanks het nogal bochtige parcours van de laatste weken. De burgemeester van Vilvoorde is ook een slim politicus en lag op vinkenslag. Misschien was zijn aanbod wel wat Brussel stad nodig had om weer tot redelijkheid over te gaan. Zo werkt het soms in ons vreemde bestaan.

Ik heb contact gehad met de burgemeester en twee schepenen, ook via de organisatoren. Die contacten zijn veeleer informeel. We proberen daarmee dingen in goede banen te leiden. Dat is nu gelukt. Hopelijk is de volgende editie van Couleur Café goed en succesvol. Ik hoop dat iedereen daarin zijn verantwoordelijkheid kan nemen, omdat met betrekking tot de twee vorige edities de zaken op financieel vlak nogal moeilijk in evenwicht te brengen waren. Dat komt natuurlijk bij elk festival eens aan bod. Ik hoop dat de doorstart naar de volgende toekomst van Couleur Café bijzonder succesvol kan zijn. Dat hopen wij allemaal. De randvoorwaarden zijn in elk geval vervuld.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Bedankt voor uw positieve antwoord, minister. De buurtbewoners spelen altijd een belangrijke rol bij festivals. We zien dat zij in de moderne organisatie van festivals van bij het begin nauw betrokken worden. Bij Tomorrowland bijvoorbeeld zie je dat heel sterk. Dat het park toegankelijk zal blijven voor de mensen die in de omgeving wonen, kan daarbij helpen. Heeft dat een impact op de omvang van het festival? Moet er naar een gedownsizeerde formule gegaan worden? En voor hoelang krijgt Couleur Café nu zekerheid over de nieuwe locatie?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Twee elementen zullen de omvang van het festival bepalen. Ten eerste is er de formule die Couleur Café op de best mogelijke manier wil overbrengen vanuit een urbane omgeving aan Tour & Taxis naar een parkomgeving in het Ossegempark. Dat zal ook wel wat denkwerk van hen vragen, over hoe zij de sfeer van het festival, die voor iedereen heel belangrijk is, ook in de nieuwe setting kunnen bewaren.

Ten tweede zullen er een aantal normale beperkingen zijn vanuit de stad Brussel met betrekking tot de belasting van het park. We weten allemaal hoe bijvoorbeeld het Groentheater gebruikt wordt voor een veeleer rustig festival als Brosella. Dat kan nu ook voor een semirustig festival als Couleur Café ingezet worden als een van de podia. Men zal daar een goed evenwicht nastreven. Dat is ook perfect mogelijk. De mensen van Couleur Café zijn echte professionals. De stad Brussel weet nu ook wel dat ze de zaken met een zekere soepelheid en redelijkheid moet bekijken.

Zekerheid is er niet. Die is er nooit. Maar als dit een goede editie wordt, is men natuurlijk vertrokken voor de komende jaren. Het is niet de bedoeling om er een nomadisch festival van te maken. Ik ken de precieze afspraken niet. Nu er een veilige thuishaven gevonden is, en als iedereen zijn expertise en kunde inzet, zowel vanuit het beleid als vanuit de festivalorganisator zelf, zie ik dat wel goedkomen. Dan zijn we vertrokken voor weer vele mooie jaren. Dat is in elk geval ons gezamenlijke uitgangspunt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het bereik van de Vlaams-Brusselse media en de promotiecampagne van het nieuwe mediamerk BRUZZ

– 454 (2016-2017)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, in april 2016 stelde ik u al meerdere vragen over de opstart van BRUZZ en de toen nog af te sluiten beheersovereenkomst met de vzw Vlaams-Brusselse Media. Ik vroeg u toen onder meer naar de cijfers van het nieuwe mediaplatform. Vroeger was het namelijk niet altijd eenvoudig om het bereik van FM Brussel, Brussel Deze Week, tvbrussel en Agenda Magazine afzonderlijk te meten. Dergelijke gegevens zijn echter broodnodig om te kunnen nagaan wat de relevantie, het bereik en de draagwijdte van onze lokale media zijn. Daarom lijkt het mij noodzakelijk dat het bereik van de verschillende kanalen van BRUZZ zo goed mogelijk becijferd wordt.

In april stelde u, in antwoord op mijn eerdere vraag, dat de raad van bestuur ook die mening was toegegaan en dat het de bedoeling was om door middel van verschillende maatwerkinstrumenten de impact en relevantie van BRUZZ te meten.

Wat zijn de resultaten van de reeds uitgevoerde onderzoeken naar het bereik van BRUZZ? Hoe evalueert u die resultaten? Hoe evalueert u de marketingcampagne die men sinds de start van BRUZZ voerde en de impact die die had op het bereik van BRUZZ?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wat de huidige bereikcijfers betreft, mijnheer Vanlouwe, verwijs ik naar mijn antwoord op uw schriftelijke vraag van 17 oktober 2016 over het bereik van de Vlaams-Brusselse media. Ik heb toen meegedeeld dat na de consultatie van het Centrum voor Informatie over de Media (CIM) gebleken is dat de methodologie voor de bereikcijfers van televisie en radio onvoldoende fijnmazig is om representatieve en eenduidige gegevens te verkrijgen. Om het bereik van BRUZZ beter in kaart te brengen, werken de Vlaams-Brusselse media aan een geïntegreerd instrument waarmee zoveel mogelijk kwantitatieve en kwalitatieve parameters in kaart kunnen worden gebracht.

Voor kwantitatieve parameters zullen ze gebruikmaken van de cijfers van externe onderzoeken of tools. Dan denken ze aan Google Analytics voor online cijfers, de CIM-bereikstudie voor de gedrukte titels en een nog nader te bepalen bevraging om het bereik van radio en tv op te tekenen. De Vlaams-Brusselse media hebben het voornemen om die bevraging vanaf 2017 periodiek uit te voeren. Het is ook de bedoeling om de draagwijdte van de redactionele bijdragen te meten. We spreken dan over het aantal overnames van die redactionele bijdragen, het aantal vermeldingen elders, het aantal shares en dergelijke meer. Dat kan men onder andere doen aan de hand van Gopress en Facebook. Gezien het pionierswerk dat op dit domein moet worden verricht, zal het wat tijd kosten om een kwaliteitsvolle uitwerking en toepassing van de meetinstrumenten op poten te zetten.

Sinds de lancering van het nieuwe merk heeft geen marktonderzoek plaatsgevonden om de naambekendheid of de bereikcijfers van BRUZZ in beeld te brengen. Toch kunnen we ervan uitgaan dat de lanceringscampagne van BRUZZ het nieuwe merk stevig op de kaart heeft gezet. Ik zal dat aan de hand van de omstandigheden trachten aan te tonen. Er is naamsbekendheid opgebouwd bij de verschillende doelgroepen, waaronder uiteraard de Nederlandstalige Brusselaars of Brusselse Vlamingen.

De mate van aanvaarding van het nieuwe merk is hier een goede indicator van. Dit geldt eveneens voor andere factoren, zoals de opkomst bij evenementen.

Wie in Brussel woont, heeft de opvallende campagne in het voorjaar van 2016 ongetwijfeld gezien. De campagne is met behulp van online en offline reclamedragers verlopen. De Vlaams-Brusselse Media hebben het grootste deel van de mediaruimte door middel van ruilvereenkomsten verkregen.

Verskillende cijfergegevens kunnen het succes van BRUZZ staven. De bereikcijfers zijn nooit zo hoog geweest als tijdens de lanceringsmaand. In april 2016 waren er 398.000 unieke bezoekers. Op de sociale media is het aantal volgers gedurende die maand van 29.000 mensen tot 32.000 mensen gestegen. Via Google Adwords is de campagne 11.330.000 keer bekeken. Dit heeft tot 13.900 interacties geleid. Naast de lanceringscampagne heeft BRUZZ dit jaar nog andere campagnes gevoerd en evenementen georganiseerd die het nieuwe merk mee ondersteunen.

De BRUZZ Guide biedt een overzicht van de hotspots in onze stad en betreft op die manier mensen bij de stad. Van deze gids zijn 14.000 exemplaren verdeeld. Verder is de gids online nog eens 7000 keer gedownload. De artikels werden ruim 16.000 keer gelezen.

De inzet van de BRUZZ-bus op tal van evenementen tijdens de zomer en doorheen het jaar heeft eveneens tot doel gemeenschapsvormend te werken. De promotie die met deze bus is gevoerd, heeft tot een rechtstreekse conversie geleid. Het bereik via Facebook is 17.000 personen. De betrokkenheid op Facebook bedraagt 29.500 personen. Verder hebben 2000 personen zich op de nieuwsbrief ingeschreven, wat het huidig totaal op 12.000 mensen brengt.

Er is tevens de Grote Brusselquiz geweest. Hiermee heeft BRUZZ op het gemeenschapsleven in de hoofdstad gemikt. Wat het bereik betreft, heeft het project bepaalde cijfers opgeleverd. Er is een uitverkochte quizavond georganiseerd met 90 teams van vier personen elk. Dat is al heel wat. Verder hebben ook 4500 online quizzers deelgenomen. Er is een brede interactie op de sociale media geweest. Het bereik van de evenementpagina op Facebook bedraagt 14.500 personen. Dit heeft 390 reacties opgeleverd.

Met Brussel Helpt mobiliseert en sensibiliseert BRUZZ de gemeenschap voor het goede doel. Dit jaar staat Brussel Helpt in het teken van mensen met een handicap. Het lijkt opnieuw een succesvolle editie te worden. Er is een ruime redactionele verslaggeving met betrekking tot het thema. Er is een hele lijst aan evenementen in de stad. Hierbij zal een hartverwarmend bedrag worden ingezameld.

Het bereik en de impact van BRUZZ zal niet enkel door een wervende campagne, maar vooral door de multimediale werking en de gemeenschapsvormende kracht van BRUZZ stijgen. BRUZZ zal de multimediale troef intensief uitspelen door middel van continue verwijzingen van het ene naar het andere medium. Bij de verdere uitbouw van het zogenaamde digitale centrum wordt de positie van het team voor sociale media versterkt.

Tot slot heeft de lancering van het nieuw en eigentijds stadsmagazine in het voorjaar van 2017, met een wekelijkse mix van actualiteit en uitgaanssuggesties in Brussel, als opzet de relevantie van BRUZZ te verhogen. We hebben dit vorige week al kort besproken.

Uiteindelijk is het de bedoeling na te gaan in welke mate BRUZZ bijdraagt tot de gemeenschapsvorming in de hoofdstad. Als gemeenschapsvormende kracht wil BRUZZ de banden met het middenveld, de academische wereld en de politieke overheden versterken. Daar zal het echter niet bij ophouden. Met deze acties en de vernieuwende publicaties en programma's brengt BRUZZ mensen dichterbij elkaar.

BRUZZ verbindt in en rond de stad en rond het Nederlands. Op die manier worden de band tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad gelegd.

In 2017 zal BRUZZ intensief aan een live-beleving werken. Dit zal gebeuren door middel van live-interventies, reporters ter plaatse en uitzendingen op locatie. Tevens zal worden samengewerkt met natuurlijke partners als Muntpunt, het Onderwijscentrum Brussel (OCB) en VisitBrussels.

De coördinatie zal niet in een losse samenwerkingsvorm verlopen, maar is in handen van een verantwoordelijke die als directeur Strategie en Communicatie werkt. De heer Roppe fungeert als Brussel-expert en als ambassadeur en vertegenwoordiger van BRUZZ. Hij is tevens de tussenpersoon tussen de hoofdredacteur, de heer Van Isacker, en de afdeling Marketing en Sales van het BRUZZ-team.

Ik geloof er sterk in dat BRUZZ zich door middel van al deze acties kan profileren als een netwerk voor de Brusselgebruikers. Dat zijn de Nederlandstalige Brusselaars. We schenken hierbij aandacht aan de studenten, de leerkrachten en de pendelaars. Er is specifiek aandacht voor de Rand rond Brussel, voor de anderstalige Brusselaars en de expats.

Vorig jaar moest veel tegelijkertijd gebeuren. Er zijn zeker al verschillende tandjes bijgestoken. De fijnmazige meting die noodzakelijk is om het hele bereik in kaart te brengen, is nog in opmaak. Er worden op dit vlak de nodige stappen gezet. Dit gebeurt uiteraard binnen de budgettaire mogelijkheden. Gezien het ritme waaraan de voorbije zes maanden op allerlei fronten is gewerkt, verwacht ik dat ook op dit vlak resultaten zullen worden geboekt.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw toelichting. De cijfergegevens lijken me bijzonder positief. Ik heb hierover een schriftelijke vraag gesteld. U hebt een gedeelte van uw antwoord net herhaald.

Ik maak even de vergelijking met het vroegere Brussel Nieuws. Het aantal unieke bezoekers van de website van BRUZZ bedraagt 5000 mensen per dag. Dit lijkt me een bijzonder goed bereik. Het valt nog af te wachten wat het nieuwe magazine, dat binnen enkele maanden zal worden gelanceerd, met zich zal meebrengen. Ook het aantal toekomstige abonnementen op het nieuwe magazine lijkt me belangrijk.

We moeten niet enkel de Brusselse Vlamingen bereiken, maar ook de Vlamingen in de rest van Vlaanderen. U hebt die vraag al enigszins beantwoord, maar misschien kunt u nog even ingaan op het bereik van de Brusselse Vlamingen, maar ook van de Vlamingen in de rest van het land.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Minister, ik sluit me graag aan. Ik heb aan u en aan minister Weyts al verschillende keren gezegd dat de samenwerking tussen de Vlaams-Brusselse Media en de regionale media uit de Brusselse Rand nog veel meer een beleids optie zou moeten zijn die gestimuleerd wordt door het Vlaams Parlement en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Tot mijn spijt geraken we niet verder dan een aantal schuchtere pogingen. De Brusselse Vlamingen en de Vlamingen in de Rand zijn zo met elkaar verweven dat we niet veel kansen mogen laten liggen. Ik gun absoluut BRUZZ het succes dat op basis van cijfers en op basis van wat ik zie en hoor bij Brusselse collega's, ook wordt geboekt. Het mag ons wel niet doen vergeten dat er nog meer mogelijkheden zouden moeten kunnen zijn zowel voor de Vlaamse gemeenschap in Brussel als voor de Vlamingen in Halle-Vilvoorde. Het zou nog fijner zijn als er nog meer structureel wordt samengewerkt, niet alleen nieuws delen maar ook het gemeenschapsgevoel aanwakkeren.

Minister, ziet u nog nieuwe mogelijkheden voor de volgende jaren? Is er bij de redactie en het bestuur van BRUZZ enige actiebereidheid?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik wil me aansluiten bij wat de heer De Ro zegt. BRUZZ is goed bezig. We merken dat er meer aandacht is voor wat er gebeurt in de Rand rond Brussel. Zoals ik bij de bespreking van de beleidsbrief Brussel heb gevraagd, zou ik vandaag ook nog eens willen vragen om de samenwerking met RINGtv en de VRT voort te zetten en nog meer op zoek te gaan naar raakvlakken om er zeker voor te zorgen dat Brussel geen eiland is, om efficiëntiewinsten te boeken en om een vlotte talentdoorstroming mogelijk te maken. Daarbuiten zou ik BRUZZ vooral wat rust willen gunnen. Af en toe moet men het water laten stilstaan zodat alles kan bezinken om het weer helder te krijgen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil zeker op die laatste zin ingaan. Wij verwachten natuurlijk telkens het onmogelijke van onze partners op het terrein. Dat is goed, maar tegelijk zijn we ook verstandig genoeg om te weten dat een organisatie een bepaalde transformatietijd nodig heeft. De moeilijke elementen van de transformatieperiode liggen gelukkig achter ons. De 'schok' die enige tijd geleden door Brussel ging, en vooral door de organisatie, is voorbij. Het samenbrengen van de redacties en van de vzw, de organisatiecultuur, de meerwaarde tonen van de samenwerking, het verloop en de opbouw van het personeelsbestand: het zijn zaken die in een tijdspanne van zes maanden tot een jaar redelijk veel energie hebben gevraagd. Dit alles ligt nu achter ons. Ik erken ook dat er sinds de zomer keihard is gewerkt aan bijkomende inspanningen om BRUZZ nog meer op de kaart te zetten door een aantal primeurs te kunnen brengen als een soort van Brussels Belga-agentschap voor de nationale media. Dat is aan het lukken. Het geeft een goede energie op de werkvloer. Het is ook zo dat de scepsis die er bij een deel van het personeel heerste over wat die nieuwe crossmediale samenwerking bij zou brengen, is weggeëbd. De drive op de werkvloer is er. Men ziet wat mogelijk is en men gaat ervoor. Verschillende leden van de commissie hebben er hun appreciatie voor uitgedrukt.

Tegelijk moet men geduld hebben om een aantal dingen te kunnen opbouwen. Ik geef twee elementen om aan te tonen dat BRUZZ met externe partners naar de rest van het land – lees: naar de rest van Vlaanderen – kijkt met als prioriteit de Rand. Ik heb u vorige week gezegd dat de gesprekken met RINGtv, op redactioneel niveau, aan de gang zijn. Ik wil het ook op redactioneel niveau houden omdat het de beste manier is om een duurzame samenwerking tot stand te brengen. Ik geef hun graag voldoende tijd om te onderzoeken hoe een prettige organische samenwerking tot stand kan worden gebracht. Het is mogelijk met wat ik nu weet. Ik ga er niet in detail op in omdat ik de gesprekken die door de professionals op het terrein tussen de redacties in alle rust moeten gebeuren, niet wil hypothekeren. We zullen er nog wel van horen.

BRUZZ wordt nu actief meegenomen door de VRT in bijvoorbeeld de 'Music for Life'-actie. Brussel wordt als stad opgenomen naast de andere provinciale hoofdsteden. Dit is belangrijker dan we zouden kunnen denken. Het is maar één actie van één zender, Studio Brussel, maar tegelijk wordt die actie ook ingebed in de VRT. BRUZZ wordt een volwaardige partner. Er is wel degelijk een win-winsituatie voor de VRT. De VRT moet geen apart verhaal in Brussel neerzetten want BRUZZ doet dat en krijgt daardoor nationale uitstraling en bekendheid. Dit zijn dus een aantal dingen die tastbaar en concreet zijn of in de pijplijn zitten. We zullen er verder aan werken.

Het moeilijke overgangsjaar heeft een positieve draai gekregen. We zitten nu in een opwindend jaar van vernieuwing, met het stadsmagazine en alle andere elementen

die hier zijn vermeld. De uitstraling buiten Brussel moet worden vergroot, en er is de terechte vraag van de heer Vanlouwe over de meetbaarheid van allerlei aspecten. Daar wordt volgend jaar aan gewerkt. Men moet daarvoor de nodige tijd krijgen, want zoiets krijgt men niet op één of twee maand rond. We zitten evenwel op het goede spoor, en daar kunnen we alleen maar verheugd over zijn.

Karl Vanlouwe (N-VA): We voeren in feite twee aparte debatten. Hier moeten we ons in de eerste plaats focussen op de betere bekendmaking van BRUZZ. De samenwerking met RINGtv en de VRT is voorwerp van een ander debat, al sluit het wel bij het eerste aan. Ik hoop alleszins dat er wordt gewerkt aan een betere bekendmaking van BRUZZ, zowel bij de Brusselse Vlamingen als bij de Vlamingen buiten Brussel.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de impact van de aanstelling van een nieuwe uitbater van het Koninklijk Circus op het cultureel ecosysteem in Brussel
– 495 (2016-2017)**

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, het Koninklijk Circus heeft een nieuwe uitbater. De grote concertzaal werd tot voor kort door de Botanique uitgebaat. Die concessie werd opgezegd door de stad Brussel, maar de Botanique stelde zich opnieuw kandidaat, en beoogt daarbij een samenwerking met de Sportpaleis Group. Toch besliste het schepencollege, via schepen van Toerisme Philippe Close van de PS, om de komende 27 jaar niet de Botanique maar wel vzw Brussels Expo het Koninklijk Circus te laten uitbaten. De beslissing van schepen Close is opmerkelijk, want hij is tevens voorzitter van vzw Brussels Expo. Met andere woorden, de schepen geeft zijn eigen vzw de komende 27 jaar de sleutels voor de uitbating van het Koninklijk Circus in handen.

Sportpaleis Group liet reeds verstaan dat men het raden heeft naar het beslissingsproces. Mijn collega, Bianca Debaets, stelde over de zaak vragen in de Brusselse gemeenteraad, maar ook zij heeft er nog altijd het raden naar. Een duidelijk overzicht van de toekenningsprocedure is er niet. Los van de morele bezwaren bij de beslissingsprocedure, heeft deze beslissing uiteraard ook gevolgen voor het culturele ecosysteem van Brussel. De stad Brussel lijkt haar grip op het culturele leven in de stad te willen vergroten. Met Paleis 12 en de Magdalenazaal is de impact op het fragiel cultureel ecosysteem meer dan reëel. Ook dit zou een wezenlijke impact kunnen hebben op spelers die door de gemeenschappen worden gesubsidieerd, zoals de Botanique, die vooral wordt gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap, en de Ancienne Belgique, die vooral wordt gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Minister, werd de Vlaamse Gemeenschap op enige manier gecontacteerd bij de zoektocht naar een nieuwe uitbater van het Koninklijk Circus? Is dat voldoende bekendgemaakt? Welke impact kan de culturele expansiedrang van de stad Brussel hebben op het fragiel cultureel ecosysteem in Brussel? Plant u een overleg met de bevoegde schepen van de stad Brussel en uw collega van Cultuur van de Franse Gemeenschap om het fragiel cultureel ecosysteem in Brussel te beschermen en de goede werking van concertzalen zoals de Ancienne Belgique te vrijwaren?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, collega's, werd de Vlaamse Gemeenschap op een of andere manier gecontacteerd? Ik verwijs graag naar mijn antwoord op een

eerdere vraag om uitleg van Willy Segers over het Koninklijk Circus in deze commissie. Vlak voor de zomer lanceerde de stad Brussel een oproep tot kandidaatstelling voor de uitbating van het Koninklijk Circus. Ten laatste eind augustus konden kandidaturen worden ingediend. In de commissie van 12 oktober zei ik dat er regelmatig wordt overlegd tussen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap. Afgelopen weekend gebeurde dat nog op informele wijze, in Kortrijk, en daar kwam ook het Koninklijk Circus ter sprake. Ook de AB en de Botanique zien elkaar op regelmatige basis.

Het is de Franse Gemeenschap die de Vlaamse Gemeenschap op ministerieel niveau uitnodigde voor overleg over een mogelijke samenwerking tussen de AB en de Botanique met betrekking tot het Koninklijk Circus. Minister Greoli vroeg me even naar haar kabinet te komen, en ik ben daar op 13 juli met plezier op ingegaan. Het relaas hierover kan worden nagelezen in de parlementaire documenten en is nog altijd up-to-date. De stad Brussel heeft de Vlaamse Gemeenschap daarover niet gecontacteerd. Dat is niet abnormaal. De stad hoeft in dit dossier de Vlaamse Gemeenschap niet te raadplegen, want het gaat over het aanstellen van een concessionaris voor een eigen eigendom.

Welke impact kan de culturele expansiedrang van de stad Brussel hebben op het fragiel cultureel ecosysteem in onze hoofdstad? Ik begrijp uw bezorgdheid over het cultureel ecosysteem in Brussel. Maar een gezonde en dynamisch artistieke bedrijvigheid staat of valt niet met een nieuwe exploitant van het Koninklijk Circus. De dynamiek van de AB en andere instellingen laat zich niet zo gemakkelijk fnuiken. De mogelijkheden om toeschouwers op te vangen, zijn kennelijk nog steeds voldoende om een groot stuk van het sleutelaanbod op te vangen. Op 12 oktober schetste ik in de commissie de zaalcapaciteit van de AB en de Botanique. Voor die laatste heeft het wegvallen van het Koninklijk Circus een andere betekenis dan voor de AB. De AB beschikt immers over een grote zaal, met een capaciteit van 2000 plaatsen. De AB Club heeft 280 plaatsen. Beide kunnen gelijktijdig worden gebruikt. De Botanique daarentegen heeft een beperkte zaalcapaciteit, van ongeveer 650 plaatsen. Sinds 1999 baatte de Botanique het Koninklijk Circus uit, dat beschikt over 2000 plaatsen, en dienstdoet als haar grote zaal.

Er zijn nog andere instellingen. Er is BOZAR, dat over diverse ruimten beschikt, met een totale opvangcapaciteit van 2000 plaatsen. Vorst heeft tot 10.000 plaatsen en Paleis 12 tot 12.000 plaatsen. Er zijn dus ook nog andere podia. Andere grote ruimten, zelfs al gaat het niet altijd over muziek maar soms wel voor een stuk – KVS, Théâtre National, Kaaitheater en Zinnema – beschikken over een zaalcapaciteit van 500 tot 700 plaatsen en lenen zich vooral voor de klassieke podiumkunsten. Al heb ik op de Kunstendag voor Kinderen tot mijn genoegen vastgesteld dat de zaal van de KVS in de toekomst misschien ook zal worden gebruikt waarvoor de dure infrastructuur was bedoeld. De stoeltjes in die zaal kunnen worden ingeklapt zodat de parterre een zaal wordt, en die heeft een capaciteit voor een 600-tal mensen. Men overweegt om er ook een aantal Nederlandstalige – moet ik het kleinkunstenaars noemen? – te programmeren in overleg met de Ancienne Belgique, waardoor daar een nieuwe dynamiek ontstaat.

Met andere woorden, een ecosysteem is voortdurend in beweging, en gelukkig maar. Bedreiging van het ecosysteem zou pas ontstaan als het aantal ruimten zou verminderen en daardoor dus de toeschouwerscapaciteit met een paar duizend omlaag zou gaan of er in een bepaald aanbod geen zalen beschikbaar zouden zijn. Dat is hier niet het geval.

Laat het duidelijk zijn: ik voel me niet geroepen om in dit dossier een standpunt in te nemen. Ik denk dat er geen gevaar is voor het cultureel aanbod in de stad. Ik kan ook niet inschatten of de aanbestedingsprocedures correct verlopen zijn. Dat is niet mijn rol. Wat dit laatste betreft, begreep ik dat de Botanique en het

Sportpaleis naar de Raad van State trekken. Ik wacht net als iedereen af wat de uitspraak hiervan zal zijn.

Plan ik een overleg met de bevoegde schepen hierover? Op basis van het bovenstaande zie ik geen reden om specifiek hierover een overleg te hebben met de stad of de bevoegde schepen. Ik zie die regelmatig, maar een vergadering hierover dringt zich niet op. Desalniettemin deel ik uw bekommernis en zal ik de evolutie van dat ecosysteem mee opvolgen.

Ik heb willen schetsen dat de commotie die is ontstaan over het aanduiden van een concessionaris op basis van een aanbestedingsprocedure, een ander element is of niet volledig moet worden verward met het ecosysteem van zalen als dusdanig. Het is nu aan de stad om haar verantwoordelijkheid te nemen.

Mijnheer Poschet, ik zal daar duidelijk over zijn. Op dit ogenblik ziet het er voor de stad allemaal niet briljant uit. Die maakt bepaalde beleidskeuzes, die ze dan maar moet volgen. Ik oordeel daar niet over. Mijn partij zit wel in dat college, maar ik zit persoonlijk niet in de stad Brussel. Wij zitten veilig in onze Jetse burcht verschanst.

Op dit ogenblik loopt het dus niet zo goed met de stad. Paleis 12 heeft een conflict met Live Nation, waardoor de bezetting ervan zeer moeilijk ligt. De vraag is hoelang men dat zal kunnen volhouden. Het lijkt niet verstandig om zich als een olifant in een porseleinwinkel te bewegen in een ander ecosysteem dat zich op nationaal vlak afspeelt. De Magdalenazaal is overgenomen door de stad Brussel, maar ik heb daar nog niet veel van gezien. Men komt dan wel eens informeel vragen stellen aan de Ancienne Belgique en de Botanique om mee te helpen met advies over de programmatie. Ja, men moet wel een beetje ernstig blijven.

Dus ook dat is geen succesverhaal. Nu weet ik niet wat men met de uitbating van het Koninklijk Circus wil doen, los van de juridische en politieke discussie over de aanstelling van de concessie. Met andere woorden, ik zie dat allemaal niet meteen goed komen op termijn. Het is beter in een dergelijke programmatie de privésector een rol te laten spelen – dat is geen ideologisch standpunt, wel een praktisch – of een gemengd systeem, zoals we met de Ancienne Belgique hebben. De overheid stelt die zaak ter beschikking, maar daarna is de volledige knowhow aan de vzw, autonoom binnen een beheerscontract, die dat uitbaat, en die dat zeer goed doet.

Mijnheer Poschet, op een aantal van uw vragen heb ik wat droger geantwoord, maar in het bredere verhaal ben ik zeer benieuwd naar de uitkomst van wat de controle over die zalen de stad zal opleveren. Uiteindelijk hoop ik dat de cultuurliefhebber in en rond Brussel er het beste uitkomt. Dat zal de toekomst uitwijzen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik heb het gevoel dat u de impact op het cultureel ecosysteem minimaliseert, en dat verbaast me wel. Op redelijk korte termijn zien we dat de stad Brussel uitbater wordt van zowel Paleis 12, de Magdalenazaal als het Koninklijk Circus. Dat zijn niet alle zalen, het zou er nog moeten aan mankeren. Maar er zijn wel nog andere zalen die vrij zijn van bestuur door Brussels Expo, die voor een aantal vergunningen afhangen van de stad Brussel. De AB hangt af van vergunningen inzake geluidsoverlast of mobiliteitsontsluiting van de stad Brussel. Als er meer zalen in handen komen van de Brusselse vzw die op hetzelfde terrein speelt van sommige zalen die in ander beheer zijn, dan zullen we erop moeten letten dat die op een billijke manier worden behandeld en dat ze hun recht kunnen laten gelden.

Minister, u zegt dat Paleis 12 geen succes is omdat de bezettingsgraad laag is. Dat hebben we ook vastgesteld. U zegt dat het pas echt een probleem zou zijn

voor het cultureel ecosysteem als er minder aanbod is. Maar ja, dat is blijkbaar al aan het gebeuren in Paleis 12. In de Magdalenazaal gebeurt er ook bijna niets. Dus hou ik mijn hart vast voor wat er zal gebeuren met het Koninklijk Circus. Het doemscenario zou erin kunnen bestaan dat de stad Brussel via Brussels Expo een dominante positie verkrijgt binnen de Brusselse culturele scene, de andere zalen naar achteren duwt om haar eigen zalen beter te laten renderen, maar er vervolgens door mismanagement niets voor in de plaats stelt en dat we eindigen met een lose-losesituatie.

Dat is mijn bekommernis, minister. Ik zou u willen vragen om deze ter harte te nemen, en dat van zeer nabij mee op te volgen. Ik heb geen bijkomende vraag, alleen deze oproep.

Een andere oproep moet ik aan burgemeester Mayeur doen, namelijk om zich te focussen op de kerntaken van de gemeente en politie. Daar moet hij energie in steken, om een kwaliteitsvolle dienstverlening te bieden aan de Brusselaars in perfecte tweetaligheid, en niet om zich als een olifant, zoals u zegt, in de culturele porseleinwinkel te begeven.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

Willy Segers (N-VA): Ik deel de bezorgdheid van de heer Poschet grotendeels. De discussie over het Brusselse cultureel ecosysteem laat ik met plezier over aan de Brusselaars. Ons interesseert vooral de globale aanwezigheid van culturele infrastructuur in Brussel, en hoe daarvan gebruik kan worden gemaakt door de Brusselaars, maar ook – en u gaf het al aan, minister – door anderen die in Brussel cultuur willen komen beleven.

Er zijn wat merkwaardige bewegingen aan de gang die toch minstens vragen om opgevolgd te worden. U geeft terecht aan, minister, dat dit een lokale bevoegdheid is van de stad Brussel, zeker wat het eigen patrimonium betreft. Toch, wanneer we het globale plaatje bekijken, is enige waakzaamheid wenselijk.

Ik heb de vraag zelf gesteld toen de concessie nog niet was toegekend. Er zijn toch wel wat eigenaardige feiten vast te stellen na de toekenning van de concessie. Een van de redenen waarom het contract met de vorige uitbater is stopgezet, is precies dat men de renovatiewerken en investeringen vooropstelde en verwachtte. In de aanbesteding hebben twee indieners duidelijk voor 3 miljoen euro investeringen voorgesteld. Nu stellen we vast dat degene die de concessie gehaald heeft, als een van de eersten communiceert dat er de eerstkomende jaren weinig geïnvesteerd zal worden en op termijn wellicht een bedrag van 1 miljoen euro. Met andere woorden, dat zijn toch zeer tegenstrijdige signalen, die nogmaals wijzen op het feit dat dit het best goed wordt opgevolgd.

De Brusselse N-VA-fractie heeft al gevraagd om een onafhankelijke expertise te laten doen om een vergelijkend rapport te krijgen van deze beide offertes, maar zoals u in uw toevoeging op uw antwoorden zelf al aangaf, minister, dat u ook benieuwd bent hoe dit allemaal zal evolueren, rekenen wij toch op uw inzichten daarin en het feit dat u dit mee zou opvolgen.

Minister Sven Gatz: Ik wil u beide geruststellen: u kunt rekenen op mijn waakzaamheid en betrokkenheid. Ik ga geen verdere uitspraken doen over de mogelijke beschouwingen, al dan niet terecht, die men zou kunnen maken bij de aanbestedingsprocedure. Dat laat ik over aan de Raad van State.

Ik wil wel aangeven, mijnheer Poschet, dat het complexer is dan een zaal uitbaten. Op dit ogenblik is er geen vrees dat er minder muziekprogrammatie is dan er al was in Brussel. Concreet was het de bedoeling om met Paleis 12 bijkomende programmatie te doen en ook met de Magdalenazaal. Dat is tot dusver – om het

voorzichtig te zeggen – niet gelukt, maar dat betekent niet dat het muziekaanbod verminderd is. Op dat vlak is er geen probleem.

Het zou nu kunnen dat er met het Koninklijk Circus, waar wel al een aanbod was en jarenlang een goed aanbod verzorgd werd door onze goede vrienden van de Botanique, wel een probleem ontstaat. Ik hoop van niet. In dat geval hebt u een punt over het ecosysteem. In dat geval zal de druk – maar ik wil er niet van uitgaan dat het negatief moet aflopen voor de muziekliefhebber – op het stadsbestuur enorm toenemen, als er een gat zou vallen in de programmatie van het Koninklijk Circus en daar niet veel meer zou gebeuren. In die zin zal dat u en mij dan helpen om het debat op dat ogenblik voort te zetten, maar op dit ogenblik is er zeker geen vrees inzake het muziekaanbod in Brussel.

Herinner u ook, mijnheer Poschet, dat enkele maanden geleden Kunstenpunt in kaart had gebracht hoe de verschillende steden en centra in ons land zich verhouden met betrekking tot programmatie. Daar bleek uit dat Brussel nog altijd de muziekhoofdstad is van het land. Dat is normaal met betrekking tot onze grootte en dergelijke. In die zin ga ik ervan uit dat daar de verdere voorwaarden nog wel vervuld zijn, maar ik zal het van dichtbij opvolgen.

Ik wil nog één beschouwing maken betreffende publiek versus privé op een ander vlak. Los van het feit dat er zalen zijn die soms worden uitgebaat door de overheid, soms door privé-initiatieven en soms in een gemengd model zoals de Ancienne Belgique, blijft men afhankelijk van de leveranciers van muziekgroepen. Voor een heel groot deel – niet helemaal – zijn we afhankelijk van de positie van Live Nation in onze muzieksamenleving. Men kan zich afvragen: is dat dan gezond? Dat is het monopolie van het liberalisme. Daar moet men altijd goed voor opletten, en dan zeg ik als liberaal: dat werkt niet altijd goed. Het is dus met andere woorden breder dan alleen maar de discussie die we vandaag voeren.

Nogmaals, ik ga zeker de zaak opvolgen en bekijken hoe we ons in de toekomst verder moeten positioneren in het brede verhaal.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u. Ik kreeg net nog een nieuw expansionistisch voorstel uit Vilvoorde. Maar ik zal dat niet luidop zeggen. Voor het verslag: dat was een grap, vermoed ik. (*Opmerkingen van minister Sven Gatz*)

Ja, dat is eigenlijk ongelooflijk. De laatste hoofdstad van het hertogdom Brabant zullen ze niet zo vlug inpalmen, hoop ik.

Laat ons vooral waakzaam blijven. Ik kijk samen met mijn collega's uit naar de uitspraak van de Raad van State. Die zal veel klaarheid brengen of eventueel bijkomende vragen oproepen. En dan, minister, hebt u een nieuwe vraag aan uw been.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.